

El futbol femení a la ciutat de Reus (2)

Una imatge de Cristina Becerra | FBBR

Els primers entrenadors van treballar per aconseguir un equip sòlid, treballador, i competitiu, per tal que aquell primer projecte de futbol femení tirés endavant i no desaparegués. I així va ser, perquè amb el temps s'han anat augmentant els equips de futbol base femenins. Actualment s'ha aconseguit construir tota una cadena que va **des de l'escoleta fins a l'equip amateur**, passant per **totes les etapes del futbol base, per primer cop a Reus**.

Per tant, el mateix club gaudirà del seu planter i **donarà sortida professional a totes les noies** que vulguin seguir aprenent al club on han crescut. Això suposa un gran pas, ja que és un projecte que es tenia sobre la taula, però que encara no s'havia tirat endavant. **Cristina Becerra va ser la coordinadora** del Futbol femení des de 2014 fins a 2019, i també va ser jugadora.

Ha vist com la família del **Reus Femení** ha anat creixent al llarg dels anys, i com s'han anat formant més equips gràcies al fet que més noies s'han atrevit a gaudir d'aquest esport. Va ser jugadora del Reus dels 13 als 18 anys. En aquell moment va marxar a estudiar INEF a Lleida, i va continuar jugant a futbol allí. Un cop va finalitzar els seus estudis, va tornar al Reus però com a entrenadora de l'equip infantil de futbol 7. Anys després, li van proposar ser coordinadora del futbol femení, i s'ho va agafar amb moltes ganes. La Cristina és un exemple de la importància de tenir figures femenines com a coordinadores, directores, entrenadores, etcètera.

És a dir, de l'important que és que la dona també formi part dels alts càrrecs d'una entitat esportiva. Com diu ella mateixa, "crec que feia falta una figura femenina dins del grup". La Cristina reviu aquells anys amb molta estima, anys en què l'afició pel futbol femení ja començava a

---

créixer, una època en què les noies se sentien còmodes de jugar a futbol, si era això el que els hi agradava. I reflexiona sobre els canvis i l'evolució de l'esport.

-Com és, ser la coordinadora del futbol femení?

- Va ser molt gratificant, Vaig agafar-ho en un any complicat perquè es va desfer un equip, i vam haver de passar-lo a futbol 7, però després, amb l'ajuda dels entrenadors, vam aconseguir refer-ho i va quedar un molt bon futbol base.

- Què va ser el més difícil?

- La part més complicada era que hi havia moltes jugadores que, en acabar la temporada, volien marxar perquè va començar a aparèixer tot el tema dels representants. Era difícil perquè volia quedar-me a jugadores que volien anar a un equip amateur, i al Reus no podien. No els hi podia donar sortida a les jugadores juvenils, no les podia retenir. Perquè per molt que fossin juvenils ja volien anar al futbol amateur i jo això no els hi podia oferir.

-I el moment més bonic?

- Un dels moments més especials va ser quan el juvenil, que en aquell moment es deia femení A, va aconseguir classificar-se per la copa Catalunya. Va quedar entre els millors equips juvenils de Catalunya. El dia a dia també tenia molts moments gratificants. Hi havia molt bon ambient amb els entrenadors, i amb tot el cos tècnic. Ens ajudàvem mútuament i ho feia tot molt més fàcil. Era agradable anar al Reus i poder debatre les coses amb els companys. Em vaig aconseguir rodejar d'un molt bon grup, i això va fer que també notés més suport en la feina feta. Al final, si tens uns entrenadors que no estan per la feina i no treballen, t'emportes tu com a coordinador totes les esbroncades.

-Consideres al Reus un referent en el futbol femení?

- Sí. Aquí a la demarcació, en l'àmbit de futbol base, no es pot equiparar amb cap altre club. Per exemple, pel que fa a infantil té la màxima categoria, i a escala de juvenils també té les dues màximes categories. Crec que pel que fa a futbol base és un referent, i per a moltes jugadores la seva il·lusió és poder acabar al Reus.

-Comparant-ho amb el moment actual, recordes que fos molt diferent el futbol femení a Reus?

- De quan jo era jugadora sí. Tot era molt diferent. Jo vaig començar quan tenia tretze anys i vaig començar a jugar a un amateur, l'estructura de futbol base no existia. Jo per exemple vaig jugar primer amb nens, i després a l'amateur. Quan jo vaig anar a fer d'entrenadora al Reus em va sobtar que ja hi hagués un equip infantil, un juvenil. Crec que el Reus ha apostat molt pel futbol base femení. El que faltava era el pas de l'amateur.

-Recordes molta afició?

- Sobretot entre els pares, però sí que anava venint gent. Recordo que el femení infantil va tenir un moment important, que va ser quan va ascendir a primera infantil, i els pares van fer cartells, i va venir molta gent. -La ciutat de Reus ha acollit de la mateixa manera el futbol femení que el masculí? Sí. Majoritàriament acaben venint els pares als dos. No és que vegis un equip masculí i estigui al màxim d'afició i un de femení no, sinó que més o menys igual. Fins i tot crec que ara el futbol femení està molt més ben vist que no pas abans. Abans era estrany que una nena jugues a futbol, i ara està molt ben vist, i està reconegut socialment. Abans era un "esport de nois", i si jugaves eres un "homenot". Ha canviat molt la visió cap al futbol femení.

- Què fa falta, per fer en el futbol femení a Reus?

- Faltava l'amateur, i ara l'han fet. i també l'escoleta, per començar per baix. Ara el que falta és donar continuïtat a tot aquest projecte que ha començat ara, i agafar-lo amb moltes ganes. S'ha d'aconseguir que, a través de tota aquesta base que hi ha, anar pujant de categoria l'amateur i donar sortida a totes aquestes jugadores. Ara a escala d'equips ja està tot fet. Poden començar des de baix, i acabar a dalt. Nosaltres teníem noies que havien començat des de petites, i que arribaven als divuit anys, i es volien quedar al Reus, però no es podien quedar, i moltes ja deixaven el futbol. Jo crec que el nou amateur que comença té equip per competir i per passar-ho molt bé.

-Com creus que s'aconseguirà la igualtat entre el futbol femení i el masculí?

- Jo crec que la clau està a igualar-ho tot. Potser pel que fa a entrenaments, aconseguir tenir els mateixos horaris, perquè a les noies, a vegades, se'ls hi han posat hores més tard. Tenir els mateixos recursos. Que es tracti tot exactament igual.

- Quin creus que ha estat el canvi principal dels últims anys?

- Jo crec que ha ajudat el *boom* que hi ha hagut del futbol femení. Ara que el Barça ha guanyat el triplet, i televisivament també crec que s'han sumat esforços, i tot això ha portat que moltes noies s'interessin per aquest esport. Que ara hi hagi més noies també ha provocat que ens puguem enriquir més, i que hi hagi més nivell. I que ara les noies poden tenir un referent, en lloc de dir "m'agrada Messi", poden dir "m'agrada Alexia", o "m'agrada Aitana". Hi ha molts referents que són noies.

- Quan tu vas començar a jugar al Reus, estava tan socialment acceptat que una noia practiques aquest esport com ho està ara?

- Jo per exemple no vaig tenir mai cap problema, però conec a noies que de petites volien jugar a futbol, i els pares no les hi ho van permetre. Tinc amigues que van jugar a bàsquet perquè de petites no les van deixar jugar a futbol. Ara es veu com una cosa molt estranya, però abans no era una por, sinó que era un impediment. Els mateixos pares no volien que les seves filles juguessin a futbol. Això és fort. Crec que majoritàriament ara això no passa. Tot i que encara hi han algunes famílies més tancades. Però jo crec que en general, si una noia vol jugar a futbol està ben vist. Ara si una noia vol jugar, té moltes més facilitats que abans.